

**СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:**

◆ „ТУРБОТА” – ДОПОМОГТИ
Й ЗАЛИШИТИ НАДІЮ

Стор. 2

◆ ЗІРКА ПЕРШОЇ ВЕЛИЧИНИ
СЕРЕД ІСТОРИКІВ

Стор. 2

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 83–84 (13576–13577), 20 ЖОВТНЯ 2017 р. Роздрібна ціна 1 грн. 75 коп.

Усі, кому завдячує Україна

Четвертий рік війни... Чи, може, четверте століття... Ця особлива дата, 14 жовтня, ставши за Указом Президента 2014-го офіційним Днем захисника України, щоразу спонукає і до роздумів, і до дій. Нам, очевидно, судилося, аби кожне з поколінь на цій землі через вогонь і кров, і через втрати усвідомило себе нацією, гідною власної держави. І неймовірно символічним є святкування в один день вже згаданого празника, Покрови Пресвятої Богородиці, Дня українського козацтва та річниці Української повстанської армії.

В Білій Церкві відзначили цей день піднесено і урочисто. Вразило представництво військових формувань на заході, що відбувся біля меморіалу героям Небесної сотні та війни на Сході. Крім майбутніх наших захисників – кадетів-

налістів та десантників. Присутність цих людей, а також волонтерів, інших цивільних, які мають

гімназистів, учнів військово-спортивного класу НВО „Звигтяга” та студентів військової кафедри БНАУ – на свято прибули бійці кількох бойових бригад ЗСУ: 59-ї, 72-ї, 44-ї, 54-ї, 28-ї, 128-ї, 32-го реактивно-артилерійського полку, окремого танкового батальйону, 1129 зенітного ракетного полку, добробатів „Київська Русь”, „Донбас” та „Айдар”, військово-службовці гарнізонного госпіталю, представники ДСНС, поліції, аварійно-рятувального загону спецпризначення, громадських ветеранських організацій, воїнів-інтернаціо-

цілком мирні професії, черговий раз підтверджує – захист Вітчизни є справою кожного з нас. Вітаючи поважне зібрання, міський голова Геннадій Дикий наголосив: „Століттями триває війна за незалежність України. Та завдяки всім, хто боровся за нашу державу раніше і боронить її нині, ми маємо честь

святкувати цей день, під цими прапорами, вчити справжню нашу історію, а не ту, яку написали за кордоном”. Голова щиро подякував нинішнім і майбутнім захисникам України. Виступали й військові, для котрих такий день – ще й неповнений боєм, важкими споминами про полеглих побратимів. Військовий комісар Білоцерківського військового округу Богданевич, заступник командира 1129 Білоцерківського зенітного ракетного полку Віталій Гамоцький вітали земляків зі святами і дякували всім, хто вніс посильний вклад у справу захисту Батьківщини, – військовим, поліції, МНСникам, волонтерам, бізнесменам... Широ дякував і воїнам, і всім землякам координатор

Білоцерківської волонтерської групи Юрій Москаленко. Особливе спасибі висловив матерям, котрі відправили своїх дітей на фронт боронити рідну землю, багато з яких ніколи вже не дочекаються їх вдома... Зі святковими привітаннями звернувся до присутніх Микола Гопайнич – благочинний Білоцерківського району УПЦ КП, настоятель церкви Покрови Божої Матері, народний депутат Хвича Меларішвілі та кадет Андрій Ганенко. До глибини душі зворушила всіх пісня-звернення до воїна від імені його дружини й донечки. Як і неймовірно глибокі й трагічні твори у виконанні вокального ансамблю БНАУ. Після хвилини мовчання за полеглими (а тільки героїв нинішньої війни на 3 липня цього року до Книги пам'яті занесено 3620) білоцерківці поклали квіти до портретів розстріляної Небесної сотні й загиблих земляків. Завдяки їм, а також тисячам живих – відважних, закоханих у рідну землю й батьківський дім, вірних приязі, чистих і чесних воїнів – Україна є і, віримо, буде з перемогою!

Валентина Храбуст

Нагороджений посмертно

Прийшли часи, коли найкращі сини України знову змушені стати на її захист. Війна, навіть за мир у власному домі, – річ дуже несправедлива й жорстока. І ми з боєм та сльозами щоразу проводжаємо своїх полеглих героїв за вічну межу... Але тільки не за межу пам'яті. Найменше, що ми можемо, – не забувати жодного загиблого за Україну, не кидати їхніх рідних наодинці з горем.

Подумалося про це після озвученого військовим комісаром Білоцерківського об'єднаного міського комісаріату Ігорем Богданевичем повідомлення, що, відповідно до Указу Президента України від 15 липня 2017 року, за мужність і героїзм, проявлені під час проходження військової служби та виконання бойових завдань в ході проведення антитерористичної операції, орденом Богдана Хмельницького II ступеня посмертно нагороджений **Євген Вікторович Сарнавський**. Високу державну нагороду вручили вдові офіцера Альоні Анатоліївни.

«Ми пишаємося Вашим чоловіком, пам'ятаємо його подвиг, – сказав Ігор Богданевич. – Ми багато чули про командира інженерно-саперної роти, який отримав звання майора посмертно, про його зв'язку. Всі знають, що, оберігаючи життя своїх підлеглих, Євген Вікторович завжди особисто йшов на розмінування. Дякуємо Вам за Вашого чоловіка. Він – справжній воїн-захисник нашої Батьківщини. І ця нагорода – для майбутньої дитини Євгена».

Слова підтримки та пошани Альоні Анатоліївни висловив також міський голова Геннадій Дикий.

...Тож згадаймо нашого воїна, котрий, не вагаючись ні хвилини, виконав до кінця свій обов'язок. Євген Сарнавський народився 14 вересня 1989 р. Поліг, зазнавши страшних поранень під час розмінування місцевості в с. Кам'янець Ясинуватського району на Донеччині 15 червня 2017-го. Захоронений бойовий офіцер на Алеї Слави кладовища в Сухому Яру. Нагорода, яку передали його дружині, – не перша. За особистий внесок у зміцнення обороноздатності Української держави, мужність, самовідданість і високий професіоналізм, виявлені під час виконання військового обов'язку, Євген Сарнавський також був удостоєний ордена Богдана Хмельницького III ступеня в 2016 році.

3 офіційних джерел

Закарбована пам'ять

Владислава Макарова, цього 19-літнього хлопчика-воїна, неможливо забути... Відразу після закінчення Білоцерківського професійного технічного училища ім. П. Поповича, 2015 року, він був призваний на строкову службу. А вже наступного підписав контракт із 72 ОМБр.

Трохи менше року Владислав, механік-водій бойової машини, воював на Східному фронті. На початку березня 2017-го під Авдіївкою він отримав надзвичайно важкі поранення. Пережив кому, ампутацію обох ніг, інтоксикацію організму. Лікарі київського госпіталю місяць боролися за життя бійця, та поранення виявилось фатальним. Життя хлопця обірвалося 3 квітня 2017 року. Похований він на білоцерківській Алеї

Слави. А 12 жовтня у школі №11, де навчався Владислав Макаров, відбулося урочисте відкриття меморіальної дошки на честь героя. Звертаючись до численного зібрання від імені міського голови Геннадія Дикого, його заступник Ольга Настіна подякувала школі та родині захисника за те, що вони виховали гідного українця, а також учням, які берегти пам'ять про нього. Комісар Білоцерківського об'єднаного міського комісаріату Ігор Богданевич відмітив, що Владислав не цурався жодної військової роботи, завжди був попереду, користувався повагою серед військового керівництва, а в зоні бойових дій проявив себе як справжній герой. Зворушливими були й сло-

ва класного керівника бійця Ольги Сердюк, яка згадала, наскільки життєрадісним був хлопець, як мріяв про сім'ю... „Але тепер кожен, хто йтиме до школи, буде згадувати її полеглих Героїв – Макарова Владислава Романовича, Чумака Дмитра Сергійовича, Шикера Олександра Григоровича, які тут навчалися, і дякуватиме їм за спокій та мир

у нашому місті”, – сказала вчителька. Подякував присутнім за те, що прийшли вшанувати пам'ять сина, його вітчим, В'ячеслав Григорович. Настоятель церкви Покрови Божої Матері УПЦ КП Микола Гопайнич провів поминальний молебен та освятив відкриті меморіальну дошку. Вл. інф.

**КОЛИ МИ РАЗОМ –
НАС НЕ ПОДОЛАТИ!**

Дорогі наші читачі,
розпочалася передплата на газету
„ГРОМАДСЬКА
ДУМКА”
НА І ШВРІЧЧЯ 2018 РОКУ.

Вартість на 6 місяців: 50,40 грн. – індекс 35027
42,00 грн. – індекс 22139 (пільговий)
УВАГА!

У вартість передплати не входять поштові витрати.
Залишайтеся нашими одноДУМЦЯМИ!

